

ders er der ingen Beskæftigelse for dem, og disse Arbejdere maatte saa søge ud omkring i Verden, hvor de kunne finde Beskæftigelse; men ere de en Gang splittede, ere de ikke til at faa samlede igen. Og en Fabrik kan ikke lige paa en Gang begynde at konkurrere; den er kun i Stand til at konkurrere, naar den har opdraget sig en Stab af gode og paalidelige Arbejdere, og derfor bør der gøres, hvad der kan gøres, for at en saadan Virksomhed kan holdes i Gang. Naar der derfor tales om, at den danske Industri kan ikke klare sig overfor Udlandet, synes jeg, at vi her have et udmærket Eksempel paa det modsatte deri, at Fabrikken „Scandia“ har været 6,88 pCt. billigere end Udlændets billigste Tilbud.

Jeg kan derfor paa det bedste anbefale de Tanker, der ere fremsatte af den højtærede Minister, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at de danske Arbejdere ville være dem, som ere stærkest interesserede i, at dette Forsøg maa blive gjort, og de ville sikkert ogsaa være glade ved at høre, at to af deres Tillidsmænd maa komme ind i denne Kommission og være med til at kontrollere hele den Virksomhed, som vi nu tænke paa at faa gennemført. Jeg skal som sagt hermed takke den højtærede Minister for hans Udtalelser og udtale Haabet om, at de maa vinde fuld Tilslutning her i Tinget.

Halsted: Ogsaa jeg vil bringe den højtærede Minister en Tak for de Udtalelser, han fremsatte om at faa vore egne Fabrikker til at forsøge paa Lokomotivbygning, for at vi selv kunne levere en Del af de Lokomotiver, vi bruge, og derved bevare de betydelige Summer i Arbejdsløn for Landet. Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de rent tekniske og økonomiske Betragtninger, der blev fremsatte af den sidste ærede Taler (K. M. Klausen), men jeg kan naturligvis ikke slutte mig til den stærke Lovtale, han nu som altid benyttede Lejligheden til at give sit eget Parti for, at dette som sædvanlig har været Opfinderen. Naar man nu ved, at dette uvægerligt hører med, saa gør det jo ikke noget; paa dette Omraade staa vi i alt væsentligt sammen.

Dog er der et Par af den sidste ærede Talers Bemærkninger, som jeg ikke synes ere ganske rigtige. Jeg vil gerne deltage i den stærke Ros, han yder „Scandia“, men naar han mener, at den er saa særlig konkurrencedygtig, hvad den ganske vist har vist en Række af Aar, bør han

ikke glemme, at den et Par Gange har tabt sin Aktiekapital. Det hjælper, som Regel, betydeligt paa en Fabrikvirksomhed, først derved bliver den rigtig i Stand til at kunne konkurrere og saa desuden ogsaa væsentligt ved, at den efterhaanden har opdraget en betydelig Stab af Specialarbejdere paa dette Omraade, samt endelig ved, at den har sine Modeller, Maskiner osv.

Endelig udtalte den sidste ærede Taler, at han i de Udtalelser, der fulgte med Bemærkningen om et Hjælper reparationsværksted, saa et Bevis for, at Statsdrift var billigere end det private Initiativ. I al Almindelighed vil jeg bestemt bestride dette; det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at det normale er, at Statsdrift er dyrere end det private Initiativ. Men disse Smaating skal jeg ikke opholde mig længere ved. Jeg slutter mig i øvrig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra den sidste ærede Taler om at bevare Arbejdet her i Landet, og bringer endnu en Gang den højtærede Minister en Tak for den Stilling, han har taget dertil. Jeg tror, han er slaaet ind paa den eneste rette Vej, hvis det skal lykkes os at faa dette Forsøg gjort, og hvis dette skal kunne resultere i, at vi for Fremtiden kunne beholde dette Arbejde.

Samuelson: Ogsaa jeg vil gerne benytte Lejligheden til at bringe den højtærede Minister en Tak for hans Udtalelser her i Dag. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har jo saa ofte omtalt dette Spørgsmaal her i Salen, ligesom han har faaet paaført de sidste to Aars Finanslove en Anmærkning, hvorved Trafikministeren bemyndiges til at undersøge, om man kan udføre dette Arbejde herhjemme. I de tre Aar, jeg har haft den Ære at have Sæde i dette Ting, har jeg ligeledes omtalt dette Spørgsmaal, fordi det for mig stod som et Spørgsmaal af overordentlig stor Betydning for Arbejderne herhjemme.

Den højtærede Minister udtalte, at de 31 Lokomotiver, som skulle bygges i Aar, ville koste 2,120,600 Kr., og at Staten og de private Jernbaneselskaber alt i alt aarlig ville komme til at bygge saadant noget som 70 Lokomotiver til en samlet Udgift af 3½ Mill. Kr., og den højtærede Minister mente, at Udgifterne til Arbejdsløn vilde beløbe sig til ca. 10,000 Kr. pr. Lokomotiv, naar man regnede et Lokomotiv til 50,000 Kr. Jeg tror, at Arbejdslønnen vil blive ikke saa lidt større i Forhold til